

Kuşkusuz, Anarko-kapitalizmin ön ekini "Radikal" ile oyalanan olanlar olacaktır. "Küçük farklılıklarımıza rağmen, ortak girişim ruhu içinde körlük takan pek çok araba yarışı-atı gibi bizi bir arada tutmaya devam eden ve bölünmeyi ve anlaşmazlığı çok umutsuzca önlemek isteyen Liberteryen Parti'deki tüm iyi niyetli halkın öfkesini bir düşünün." ". Peki, işe yaramayacak. İşbirliği yapmak bizi aştığından değil, savaş arabası sürücüsünün / sürücülerinin yollarını çok açık bir şekilde bilmedikleri için. Aslında, bazıları yandan atağa geçmeye çalışıyor gibi görünüyor. Tribün'e girerken, diğerleri hala ölü. Çoğunun yarış için kalbi yok.

Hayır! Artık yolunu kaybedenleri ya da başından beri bilmeyenleri takip etmekten memnun değiliz! Evet Virginia! Devletçilik karşıtı hareket sahnesinde yeni bir hizip var ve bu, bizim için çok gerekli olan diyalektiği engelleyen tüm bu özenle tasarlanmış ahenkli gevezelik ve badanayı mahvedecek ideolojik olgunluk. Ah korkunç kıyamet, radikal özgürlükçü hareket için masumiyetin sonu!

Kendimize "Radikal" diyoruz çünkü artık rasyonel söylemin devletçi düşmanlarımızın zorlayıcı eğilimlerini caydırmak için yeterli olduğunu düşünmüyoruz. Şu anki haliyle anarko-kapitalizm, ihlal edici zorlamanın kurumsal kullanımını bile başlatan güce başvurmadan insanların nasıl birlikte işleyebileceklerine ve bireysel kaderlerini nasıl gerçekleştirebileceklerine dair harika bir teoridir. Aynı zamanda büyük bir eleştiri. O asırlık, şiddetli yıkıcı, tekelci anakronizm, Devlet. Ancak bir teori ve eleştiri ne kadar ayrıntılı, doğru, keskin ve büyük olursa olsun yeterli değildir. Mevcut haliyle anarko-kapitalizm, nesnelci epistemoloji ve etiğin, hukukta Doğal Haklar Teorisinin bir karışımıdır. Sosyalde Metodolojik Bireycilik bilim analizi ve Öznel Değer teorisi ve ekonomi politiğin modern "Avusturya Okulu". Ancak tüm bunların hiçbir yerinde Devleti sona erdirmek için ne yapmamız gerektiğine dair bir analiz yok. Sorunu biliyoruz ve iyi şeyler hakkında iyi bir fikrimiz var problemi çözdüğümüzde gelecek ama Anarko-kapitalist felsefe sorunun nasıl üstesinden gelineceğine dair tuhaf bir şekilde yeterince rehberlik sağlamıyor. Aslında, şikayet dışında hiçbir şey yapmamamız kesinlikle kasıtlı. Ve sahip olduğumuzdan şikayet edin!

İki yüzyıl boyunca her bir devletçi blather balonunu patlattık ama boşuna!

Bizler Radikal Anarko-kapitalistleriz, çünkü başkalarını şüphelerimiz hakkında sadece şikayet etmekten veya "eğitmekten" daha fazlasını yapmayı öneriyoruz. Bizim için felsefe, yalnızca doğanın işleyişini özetleyen rasyonel bir öncüller dizisi değil, içinde yaşadığımız dünyayla nasıl verimli bir şekilde başa çıkacağımızı söyleyen bir sistemdir. Anarko-kapitalist felsefenin genel olarak doğru olduğunu düşünmemize rağmen, açıkça bizi gitmek istediğimiz yere götürmekte yetersiz kaldı.

Siyasi bir varlık olarak LP sahtedir. Hiçbir yere gitmeyi veya önemli herhangi bir şeyi gerçekleştirmeyi "kabul eden" minimal devletçilerin ve çeşitli anarşist türlerin uzlaşmacı bir varlığıdır. LP, felsefelerinin radikal ideolojik gereklilikleriyle başa çıkamayan genç orta sınıf entelektüellerin politik olarak güçsüz bir alt sınıfı için bir afyondur. "Amerikan Rüyası" nın konforuna ve isteklerine bağımlılar ve bir şekilde Roberts Kurallarının incelikleriyle devrim niteliğinde bir siyasi değişim yapabileceklerini umuyorlar.

Beş yıldan fazla bir süre sonra planları yok, adaylıkları sefil bir şekilde başarısız oluyor ve günlük kitleler üzerindeki etkileri yok. Bütün bunlara rağmen, programımızın Devletin ortadan kaldırılması için mi yoksa minimize edilmesi için mi tasarlanması gerektiği konusundaki tartışmalar sonuç vermiyor.

Parti, somut hedefler manifestosu yerine teatral olarak "her şeye kadir devlet kültürüne" karşı olduğunu iddia etti. Bu, hiç kimsenin gerçekten anlamadığı boş bir retoriktir çünkü herhangi bir

ideolojik eylem planıyla ilgili değildir. Herhangi bir politik işçinin aklına ilk gelen Şey Őudur: Devlet nedir?

Devlet kimdir? Hangi Devlet (ler) e karşı ıkıyoruz? Devlete ne yapabiliriz ve yapabiliriz? Ne zaman, nasıl ve neden ve neyle, kime, kime karşı, kime, kime göre hareket ederiz? Partiyi yöneten sol-ılımlı Anarko-kapitalizm arasındaki fark

Şimdi sub-rosa ve Radikal Anarko-kapitalist konum, felsefe ve ideoloji arasındaki farktır. İkincisi, politik ekonominin gerçek dünyasında ilkinin iyi olduğunu belirlediği Şeyi baŐarmak için somut bir eylem planı sunar. Bizler Radikal Anarko-kapitalistleriz nk kaldırılmadan daha azına razı olmayacağız.Devletin ve bunun için gereken her Şeyi yapmaya hazırız. Radikal Anarko-kapitalizm, yalnızca iyiyi yaratmak için değil, bilinçli kötülüğe karşı savaŐmak için kahramanca yaŐamanın yakın arzulandığını iddia ediyor. Tarihin farklı dönemlerinde, bireyin karŐılaŐması gereken veya başarısız olduğu farklı sorunlarla karşı karŐıya olduğunu ileri sürüyoruz.Bu bir dereceye kadar etik bütünlükten ve kişisel kimlikten vazgeçmek.

Bilinçli bir varlık olarak yaşamak, varoluŐsal riskler ne olursa olsun geçerliliğini koruduğu sürece bir değer standardı belirlemek ve onun üzerinde titizlikle hareket etmek demektir.

Kahraman bir kiŐilik, olgun bir kimliğe ulaŐtıktan sonra, değer standardını dünya-tarihsel bağlamda ilerleten bir hedef seçer. Kendine egemen, bilinçli bir varlığın eylemini kendi yaşam fikrini ilerletmeye adanması nihai eylemdir başkaları için değil ya da daha iyi bir gelecek için değil, kendi benliğine bir övgü olarak,Saygısı ve kimliğinin gerçekleŐmesi.

Devletin ortadan kaldırılması ve bu amaca yönelik uzun, tehlikeli, etin ve belirsiz mücadele, kahramanca bir kiŐilik için çağımızda mevcut olan tek değerli dünya-tarihsel hedefdir. Kendini bu amaca yneltmeyen her Şey, Radikal'in temel çalıŐmasına karŐıt, çeliŐkili veya anlamsızdır.Anarko-kapitalist hareket. Kuşkusuz, bireyin burjuva kayıtsızlığının kahramanca olmayan bir varoluŐunu yaŐama hakkına karşı çıkıyoruz, ancak Radikal Anarko-kapitalistler olarak, her türlü rahatlatıcı korkaklığı ve kariyeriyi kmsyoruz.Devletin konaklaması. Bunu, anlık rahatlıklara ve güvenliğe bağımlılığın tam olarak olgunlaŐmıŐ bir kimliğin elde edilmesini engellediği bir kendini aŐaęılama ve duyarsızlaŐma sendromunun belirtisi olarak görüyoruz. Bizim muhalefetimiz karşı değil rahatlık, lüks ya da başarılı bir kariyer arayıŐı kendiliğinden, ancak kişisel kimliğin bir vekili olarak ya da daha da kötüsü olarak bunlara olan saplantısına karşı. Devletin bir kölesi olarak yaŐanmıŐ bir yaŐamın gerçekliğine karşı bir kendini kandırma. Radikal Anarko-kapitalizm, herhangi bir biçimde keyfi ve zorla dayatılan yargı yetkisi tekeli altındaki yaŐamı, dolayısıyla herhangi bir devletçiliği, sağlıklı bir insan kiŐilięi için dayanılmaz bir ortam olarak görür. Dolayısıyla, amaçlanan amacı olarak Devlete karşı aktif mücadele içermeyen her türlü kaaklık veya barınma, daha düŐük bir kimlik ve itibar biçimine kişisel bir teslimiyetin göstergesidir.

Özgür yaşamak, devletiye kargaşa getirmek için devletçiliğe karşı savaŐmaktır.Toplum, planlarını bozmak, muhalefeti kıŐkırtmak, kurumlarının fiziksel olarak yıkılmasını teşvik etmek, güçlerini bölmek ve birbirleriyle çatıŐmaya girmek. Çağımızda, kişisel kurtuluşa ulaşmak, Devletin gücünü kırmak için acımasızca çalışmaktır. Modern kölelik kaldırılıncaya kadar, buna ulaŐılıncaya kadar geçerli bir kişisel tatmin olamaz. Henüz tam bir despotizme dönüşmemiş bir toplumun geçici boşluklarında etraflarına kapanan devletçi glerin beklentisiyle bir anlık rahatlık içinde saklananlar için kendine saygı veya vicdan huzuru olamaz.

Özgür yaşamak, devletçiliğe karşı savaşımdır --- devletçi topluma kargaşa getirmek, planlarını bozmak, muhalefeti kıskırtmak, kurumlarının fiziksel olarak alaşağı edilmesini teşvik etmek, güçlerini bölmek ve birbirleriyle çatıştırmak

Çağımızda, kişisel kurtuluşa ulaşmak, Devletin gücünü kırmak için acımasızca çalışmaktır. Henüz tam bir despotizme dönüşmemiş bir toplumun geçici boşluklarında etraflarına kapanan devletçi güçlerin beklentisiyle bir anlık rahatlık içinde saklananlar için kendine saygı veya vicdan huzuru olamaz.

Radikal bir Anarko-kapitalist olmak, yalnızca Devlete uzlaşmaz bir şekilde karşı çıkmak değil, aynı zamanda sosyal, politik ve ekonomik koşulların gerçeklikleri dahilinde izin verildiği şekilde Devletle savaşmaya istekli olmaktır. Anarko-bireyciliğin aksine, savaşa ve siyasete girme konusunda titiz değiliz. Mevcut dünya yapımız, sosyal organizasyonun her seviyesinde siyasi savaş etrafında dönüyor. Gerçekten, tıpkı hastalısız ve yoksulluğun olmadığı bir dünyayı seçeceğimiz kadar kesinlikle savaşımsız ve politikasız bir dünya istiyoruz, ancak bizim için siyasette ve fiili fiziksel savaşta mücadele gerekli ve iyi bir şey. Zamanımızda dünyamızın baskın yönüdür. Daha iyi bir durum rakiplerimizin meydan okumasıyla başa çıkmaya ve görevimizi yerine getirmeye hazır olmadıkça gerçekleşmeyecektir. Güçlerinin ve kuvvetlerinin belini kırmalı ve keyfi yetkilerini kaldırmalıyız. Kahraman bir kişiliğin tam ifadesi, zafer arzusuyla savaşmayı gerektirir. Zalimlere karşı saldırıya geçme ve onları yenilgiye uğratma yönündeki doğal eğilimlerimizin bastırılması, özgürlükçü hareket için hem psikolojik hem de politik açıdan felaket olmuştur.

Radikal Anarko-kapitalistler olarak, hem tarihin kaçınılmaz olarak ilerici olduğu - dolayısıyla Devletin nihai olarak yok olmasına yol açtığı ya da tarihin kaçınılmaz olarak sürekli yoğunlaşan despotizm biçimlerine yol açtığı fikrini reddediyoruz. Bizim için tarih açıktır. Totaliter devletçiliğin son zaferleri görece kısa bir sırayla tersine çevrilebilir ve zafere yürüyebiliriz. Bir kez yaptığımızda, sahip olacak sürecin bir şekilde kaçınılmaz olduğu ve evrensel bir mekanizma tarafından önceden belirlendiği görülüyordu. Zafer, mağlup edilenler arasında çaresizliği artırmanın ve "kaçınılmaz" ı kabul ederek kitleleri büyülemenin bir yoludur. Öte yandan, tam olarak anlamalıyız totaliter devletçiliğin çağdaş zaferlerinin, kendi tarafları için neredeyse rakipsiz olabilecek tam bir zaferin temelini oluşturduğu. Vahim bir durumdayız ama sonuç hangi tarafın daha fazla zekaya sahip olduğuna bağlı. İntikam, cesaret, disiplin. ve olacak. Geri kalan her şey ikincildir. Tarih, kahramanca kişilikler tarafından şekillendirilir ya da aşağı yukarı tesadüfen düşer. Diğer taraf, kazaya olabildiğince az şey bırakmaya kararlı olduğunu gösterdi. Biz de aynısını yapmak için harekete geçmeliyiz.

Radikal dünya-tarihciliğimizin temeli budur: bizler tarihin kendi kendini tayin eden bekçileri ve tasarımcılarıyız. Başkaları istediklerini yapabilir, ama biz de yapacağız!

Ve arzumuz özgür ve adil bir yaşam düzenine ulaşmaktır. Yaşanacak başka önemli bir şey yok. Başkalarının, bilinçli varoluşun gerekleriyle uyum içinde daha büyük bir kimliğe ulaşmalarını engelleyen önemsiz şeylerle kendilerini şaşırtmalarına izin verin. Devrimci değişimin yaratıcıları, her ne olursa olsun, yerleşik düzen tarafından asla davet edilmezler ya da hoş karşılanmazlar, hayatta kalmaları için savaşmalı ve eski düzeni fethetmelidirler.

Dünya-tarihsel vizyonumuz ve kişisel zafer arayışımız, geleneksel Anarşistlerle, sınıf mensubiyetiyle önemli bir bölünmeye yol açar. Akılcı Egoist Etiğe tam bağlılık içinde yaşıyor olsak da, bu bizim grup bağlılıklarının ve bağlarının değerlerini tanımamızı engellemez. Halbuki genel

olarak bir Liberteryen Parti ve devletçilik karşıtı hareket içinde karşılıklı destek ve esprit de corps eksikliği, kendi sınıfımızın, yani Yaratıcı Sınıfın tam desteğini savunuyoruz.

Bununla birlikte Sınıfımız, elle çalışma eğiliminde olanlarla sınırlı değil, zeka yoluyla üretken değerini büyümesini takdir eden herkesle sınırlı. Böylece, kendilerini Anarko-komünistler olarak adlandıran Marksist Sempatizanların sınıf argümanlarından tamamen vazgeçmiş oluyoruz.

Sınıf bilincimizden yola çıkarak, özgecil-kolektivist Rezidüalizm ve anarşoid İdealizmin çeşitli ifadeleri gibi militan politik aktivizmi felç etme eğiliminde olan liberteryen hareket içindeki eğilimleri reddediyoruz. Örneğin, minimal devletin Residualist tarafından kabul edilmesine ve dolandırıcılığın yasaklanmasına karşıyız çünkü bunların her ikisi de etkili bir şekilde zorlayıcı olmayan bir topluma ulaşmayı imkansız kılar. Siyasi eyleme karşı polemik ile hareketi felç eden idealizme eşit derecede karşıyız. Bu, LP'nin araçlarını "eğitimci" kampanyalara indirgemıştır.

Rezidüelist ve idealist eğilimlerin sonucu, özgürlükçü hareketinin gücünü ve vizyonunu yönlendirmek, rahatlatmak ve seyreltmek olmuştur. Bu nedenle, tarihteki bu noktada sınırlı fırsatımız bizim için kaybolabilir. Nesnede felsefi hareketi, rasyonel egoizmin sağlam bir şekilde iddiasını içermesine rağmen, anarko kapitalist devriminin radikal bir kapitalist öncüsü olan şeyin hayal kırıklığında felaket olmuştur. Ayn Rand ideolojik beceriksiz lideri geminin altında, birçok değerli yıllar devrimci siyasi liderlik oluşumunda kaybedildi. Askolitlerini teknik olarak etkili bir siyasi çalışmaya yönlendirmek yerine, Rand aslında, kapitalist bir kültürel "Rönesans" nın imkansız boru rüyasını vurgulamaya yönelik siyasi eylem eğiliminde bulundu.

Radikal anarko kapitalistleri olarak "objektif fiyasko" (EDITH EFRON ^ tarafından "olarak adlandırıldığı gibi hiç şaşırmadık. Birkaç önemli nedenlerden dolayı tamamen öngörülebilir. Listeye giderken, Rand'ın minimal durum tezidir, bu yüzden vahşice Roy Childs, Jr. tarafından yıkılmış, hiçbir zaman radikal siyasi değişim için entelektüel ya da ideolojik olarak savunmasız bir temel sağlama şansı vermemektedir. Fiery, egoist kurgusal Yazma kariyerinin ilk yirmi yılı, kurgusal olmayan felsefi yazılarında ideolojik olarak çevrilmemiştir. Özetle, Rand'ın objektif hareketi, asla düzensiz ve sıklıkla irrasyonel kült liderinin etrafında dönen romantik bir muhafazakarlığın daha fazlasına ulaşmadı. Objektif hareketinin tek dikkat çekici etkisi, dini olmayan bir ahlake bağlı olarak, titizlikle dindar bir bağlılığının orta sınıf gençliğinin önemli bir azınlığı arasında yaygın olarak benimsenmişti. Ne yazık ki, bu bağlılık ve titizlik somut başarılarında etkili bir çıkış yoktu. Rand, ticari, entelektüel, bilimsel veya sanatsal başarıların, egoist etik tabanının devrimci siyasi şartlarını doldurmak için tamamen yetersiz olduğunu tahmin edemedi. Bir ateist-egoist kişiliğinin, özgecil-kolektivizmin psikolojik epistemolojik zincirlerinden daha az serbest bırakıldığını anlayamadı. Aktif olarak savaşçılık yapmadıkça, bir devletçi ortamında mutlu bir şekilde çalışamayacağını anlamadı. Garip bir şekilde yeterince, Rand, objektif tipi kahramanların romanlarında bir devletçi toplumunda yaşadığı muazzam acı ve hayal kırıklığını tasvir etti. Onlara refah konut projelerini dinamittir ve gizli (ve yasadışı) topluluklar kurmuştur ve komando tarzı baskınlar ve çekim gardiyanları gerçekleştiriyor, ancak gerçek hayatta, takipçilerinden övgüye gitti. Siyasi tutulum, Nixon ve Ford için oylama ve Editöre mektup yazma ile sınırlı bir şekilde sınırlıdır. Bu güne, Rand, özgürlükçü partisini elden çıkarmaya ve saklı tutmaya devam ediyor. Rand, bir tavanın siyasi ideolojisi ile bir aslan felsefesini (az ya da çok) birleştiren bir hareket üretti. Böyle bir ayrılgan olmayan canavarın kısa devreye girmesi gerekiyordu.

Özgürlükçü hareketini etkilemeye devam eden objektif bozukluğu, rasyonel bir egoist kişiliğinin ihtiyaçlarının derin bir psikolojik yanlışlıkla motive edilmektedir. Bunu daha da karmaşıktır, karmaşıktır,

doğal seçmenliğinin tuhaf sınıf psikolojisidir. Ayrıca burada. Radikal Anarko-Kapitalist İdeoloji, Kütle Psikososyal Dinamiğine ve Rasyonel Egoizm'in kişisel ihtiyaçları hakkındaki üstün bir içgörüdür. Politik mücadeleden pasifizmin ve geri çekilmesinin, dönemdeki rasyonel bir egoistin doğal ihtiyaçlarına aykırı olduğunu iddia ediyoruz. Rand'a akın eden ve liberter hareketine su damlalanmaya devam eden beyaz orta sınıf gençler korkunç bir zayıflatmaya maruz kaldı. Biri çocukluk şiddetinden ve cinsel nezaketten aseptik olarak korunmuşturduklarını gözlemler.

Hayatlar, programatik kariyer hedeflerinin ve maddi-finansal kazanımın başarısına neredeyse önerilir. Onlar vadeye geçme töreni ayın almamış bir nesildir. Totaliter statizmi entelektüel güvensizlikleri, kendi güçlerine göre otantik bir güven ile eşleştirilemez veya otoriter kurumların koruyucu barınağından tamamen elde edilmiştir. Beton aleminde yetersiz yetersizlik psikolojisi, yalnızca dönemimizde siyasi mücadelede yapılabilir. Aksi halde, rasyonel egoizmin tüm potansiyel seçmenliği, kaygılanan bir muhafazakarlığa gönderilecektir.

Aynı zamanda birçok "radikal liberter" nin eşit şekilde tanımlayıcı olan objektif rütbe ve dosyasının psiko-sosyal karakteri, pasifistif, reformist ve evrimsel bir modda siyasi eylemi görmeye imkan edilmiştir. Fiziksel mücadele için kişisel hoşnutsuzluklar ve eğitimli ve yukarı doğru mobil üst orta sınıf elit olarak sınıf pozisyonları için psikolojik orien tonları, devletin bir taslağını kabul etme eğilimlerini güçlendirdi. Bir dizi rasyonel nesne dersi tarafından kitlelere ve serbest pazarın doğal verimliliğinin yöneticilerine ve politikacılarına yönelik tamamen reform önlemleri aracılığıyla, devletin değiştirilebileceği yaygın bir örtük kabulü vardır. Manzara, devletin önceki müdahalelerinin giderek daha belirgin bir çelişkileriyle ideolojik olarak bir köşede kendisini boyadığıdır. Böylece, gereksiz yere gidiyor, insanlar devletçi karmaşa alternatifleri arıyor olacak ve liberteryen partisi, rascalları dışarı atmak ve politikalarını depromül etmek için güç kazanacak.

Bu naivete'nin bir uzantısı, asgari durumun bir kez elde edildikten sonra, tamamen kaldırım kuvvetlerinin, minarşistlerin çalışmalarını atmaya devam etmesine izin verilecek. Özgürlükçü hareketi, sadece "Anayasa Cumhuriyeti" istasyonu, "yıkım" istasyonuna fırladıkça anarşistler için ellerinden geleni yapanlarıyla ilgili mutlu bir tren olarak görülür. Biz radikal anarko kapitalistlerin, minarchist "çizgi" üzerinde kalma niyeti yoktur. Çünkü biliyoruz ki, "Anayasa Cumhuriyeti" istasyonunun, enkaz ve yıkımımız olduğunu biliyoruz. Hayır, bu aracın devletin kaldırılmasına yol açmasını istiyoruz. Minarşistlerin, ücreti ödemeye ve çarpmalarını yapmaya istekli oldukları sürece bizimle birlikte biniyorlarsa umursamıyoruz!

Radikal anarko kapitalistleri olarak, devletin kendisini önemli bir reformlara verdiği tutumu, yani, yani, devletin gücünün temelinde zorlanmasının istatistikleri tarafından gönüllü kabul gören bir değişikliği, güvensiz ve inanılmaz olarak görüyoruz!

Aklı başında biri, tarihin ışığına ve dünya politik ekonomisinin mevcut yapısına, büyük yırtıcı hayvanın, Devletin çıkarlarına yönelik bir tehdidi kabul edeceğine nasıl inanabilir? Tüm yasalar, anayasalar ve yönetim kurumları, kurucularının asıl niyetleri ne olursa olsun, istatistiklerin ve seçmenlerinin gücünü korumak için sadece araçlar haline gelmiştir. Herhangi bir grup bu gücü ciddi bir şekilde tehdit etsin ve Devlet, yasal eşitlik ve anayasal bağlılık iddiasından geriye kalanları hızla düşürecek ve düşmanlarını parçalayacaktır. Şimdi bile, güçlerine karşı önemli bir meydan okuma olmadığında, genel olarak nispeten daha iyi olduğu kabul edilen ABD'deki istatistikçiler, bireysel hakların korkunç ihlallerini işlediler ve hukukun anayasal temelini açıkça iptal ettiler. Bu ülkede artık anayasal bir can ve mal koruması yok! Rasyonel hukukun anayasal korunmasına başvurmanın güvenilir bir dayanağı yoktur. Tek parti tarafından kontrol edilen ve sosyal demokrat olmayan

herhangi bir siyasi partinin yükselişinin önündeki yasal engelleri kaldıran sosyal demokrat bir devlette yaşıyoruz. LP, hatta Cumhuriyetçiler bile (sosyal demokrat olmadıkça) asla kazanamazlar, çünkü doğal seçmenleri seçim yasası tarafından kendilerine yardım etmekten kısıtlanır. Daha da önemlisi, mevcut siyasal ekonomi yapısı, yasalaştırılarak idare hukuku ile yaygınlaştırılarak, sosyal demokratlar için baskın seçim bölgeleri yaratmıştır. Yapısını sağlamlaştıran kurumsal bir devlette yaşıyoruz ve bunu sadece reform taktikleriyle engelleyecek siyasi gücümüz yok.

Reformist, demokratik değişime izin veren tarafsız bir Devlet fikri, eğer varsa artık geçerli değil! Şimdi gördüğümüz kısıtlamalar, her ne kadar önemli olsa da, LP ya da bunun gibi bir şey başarılı olmaya başlarsa, bir gecede ne olacağına kıyasla mütevazıdır.

Bunun ampirik kanıtı, vatandaşlarının haklarına - Kanada, İngiltere ve Danimarka'ya - bu kadar gösterişli bir şekilde duyarlı olan bu harika demokrasilerden daha uzak değildir. Kanada'da, Kanada Kraliyet Atlı Polisinin (bir tür birleşik CIA ve FBI) sadık muhalefet partilerine karşı yıkıcı faaliyetler yürüttüğüne dair kanıtlar artıyor ve şimdi Trudeau hükümeti muhalefet partisine keskin eleştirilerinden geri adım atması için muazzam yasal baskı uyguluyor. Birleşik Krallık'ta, hükümetin posta hizmetlerini işlettiği ve şimdi sendika dışı firmalara karşı sendika güçlü kol gruplarıyla işbirliği yaptığı durum daha da kötüdür. Danimarka'da vergiyle mücadele İlerleme Partisi başkanı Mogens Glistrup'un vergi sahtekarlığı suçlamasıyla hapse atılmış görüntüsü var.

Dolayısıyla Devlet üzerindeki radikal Anarko-kapitalist konum, yalnızca tek bir şey yapması, düşmanlarını ayaklar altına almak için sahip olduğu her gücü kullanması için güvenilebileceğidir. Ne kadar huzurlu olursan ol, ne kadar yumuşak sözlü ve yardımsever olursan ol, devlet adamları seni tutuklamanın ve hapsedmenin bir yolunu bulacaklar. Ve size saldıracak olan Devletin doğrudan ve açık polis gücü değil, onların seçmenleri olacaktır. Toplantılarınıza kulüplü ve zincirli birkaç yüz sendika haydutunu gönderip beyninizi dağıtabilirler ve devletçi basında rapor edilmeyecekler, diğer tarafa bakacak olan polisten de korunmayacaksınız! Zor kazanılan seçimleriniz (varsa) oy sahtekarlığı ve diğer manipülasyonlarla kaybolacaktır. Liderleriniz öldürülecek. Size dost firmalar ve gruplar ya satın alınacak ya da korkutulacak. Mahkemelerde uydurma suçlamalarla iftiraya uğrayacak ve taciz edileceksiniz.

Silahlı haydut çeteleri evlerinize girecek ve ailelerinizi öldürecek. Batı Alman kapitalisti Hans Martin Schleyer'in kaçırılması ve öldürülmesi, Batı Avrupa'daki muhalif güçleri sindirmek için kullanılan kolektif-devletçi kışkırtılmış sayısız zulümden biri. Devlet soruşturma kurumları aktif unsurlarınızı sürekli gözetim altında tutacak ve onları kovuşturmak için her türlü çabayı gösterecektir. İş ve yüksek öğrenim kurumlarına kabul edilmeyeceksiniz ve terfi için devredileceksiniz. (Sadece beyaz erkeklere karşı ayrımcılık yapmakla kalmayıp aynı zamanda rasyonel egoistleri taramak için tasarlanan "toplum hizmeti" gibi çok ince kriterler içermeyen Olumlu Eylem programları biçiminde zaten var olan bir durum).Bütün bunlar Devlet aygıtı şimdi yapabilir ve yapabilir. "Otoriter" bir durumda, gökyüzü sınırdır.

Radikal Anarko-kapitalistler olarak Devlet hakkında hiçbir yanılısamamız yok. Tüm hükümetlerin kendi özne halklarına karşı bir dünya düzeninin sürdürülmesinde saflarını kapatmaya devam etmelerini bekliyoruz. Başarısızlıkları için günah keçisi olarak, ne kadar barışçıl ve "makul" olursa olsun, Devletin tüm özgürlükçülerini ve eleştirmenlerini kötüye kullanmaya gelecekler. Bu aşamada bile, Carter yönetiminin sözde "insan hakları" kampanyasında büyük çelişkileri ve korkaklıkları tespit edebiliriz. İnsan haklarının geleceği, bu yıl Belgrad'daki Helsinki Anlaşması temsilcilerinin son fiyaskoları ve teslimiyetlerinde açıkça ilan edildi. Geçtiğimiz yıl Kamboçyalı orta sınıfın bir

milyondan fazla insanının sol devletçi kontrolündeki kurumlar ve ABD'nin talepleri tarafından etkin bir şekilde göz ardı edildiğini gördük. BM Büyükelçisi Andrew Young ve İngiltere Dışişleri Bakanı David Owen, Marksist teröristleri, aslında teröristlerin küçük bir azınlığı temsil ettikleri ve sivil nüfusa çok sayıda zulüm yaptıkları son Rodezya kara çoğunluk yönetimi yerleşimine dahil ettikleri için. Bunlar ve diğer birçok olay, devletçiliğin dünya çapında hızla daha ileri zalim şiddet aşamalarına dönüştüğü ve son aşamasının kitlesel enkarnasyon ve tüm potansiyel muhalif güçlerin katledilmesini gerektirdiği görüşümüzün teyididir.

Harekete hakim olan ılımlı, pasifist, reformist ve geri çekilen özgürlükçülerin aksine, devrimci siyasi eyleme hazırlık gereğini savunuyoruz. Devrimci bir programın benimsenmesi bir dizi ön hazırlık gerektirir. Bunlardan en önemlisi, aracı asgari devlet aşamasını kabul etmeden Devleti ortadan kaldırmak ve parçalamak için radikal bir Anarko-kapitalist hedefin açıkça benimsenmesidir. Bunu yaparken, etik olarak arzu edilen ile "pratik" olan arasında bir çelişki olmadığını anlamalıyız. İnsan kimliği, zorluklar ne olursa olsun özgürlük ister. Zorlayıcı yargı tekellerini yeniden tesis etmeye yönelik her türlü gerici girişime karşı Devrimi sürdürmek için en baştan hazırlıklı olmalıyız. Halihazırda Devlet tarafından tekelleştirilen ve zorlayıcı olarak dayatılan her hükümet işlevinin gönüllü serbest piyasa araçlarıyla daha verimli ve adil bir şekilde sağlanabileceğini zaten biliyoruz. Buna polis, mahkemeler ve askeri işlevler dahildir.

Devrimci bir programın kabul edilmesinden önce eşit derecede önemli bir hazırlık, Devletle ilgili topyekün bir savaş tutumunun tam olarak kabul edilmesidir. Yeraltı polisi, mahkemeler ve ordu kurmanın gerekliliğini ve arzu edilebilirliğini en baştan kabul etmeliyiz. Bu kurumlar karaborsa ticari operasyonları ve yer üstü reform siyasi partileri ve diğer cephelerle bütünleştirilmelidir. Devlet aygıtının iktidara gelmesi sırasında söz konusu ulusal siyasi bölge için nihayetinde etkili alan savunması sağlayabilecek bir askeri güç örgütlemeliyiz. Devrimimiz, 1789 Fransız Devrimi'nin veya Rus Devrimi'ndeki Kerensky Hükümetinin sonuçlarına asla katlanmamalıdır. Eğer başarılı olmayı planlıyorsak, Devrimi yurt dışından gelen güçlü iç tepki ve saldırı güçlerinden korumak için en baştan planlamalıyız. Askeri güçlerimiz, Devletin mağlubiyeti üzerine, mevcut hak sahiplerine sahip olmayan Federal Topraklara sahip olmalarıyla sürdürülecektir. Bu toprakların kiralanması ve satılmasından elde edilen gelir, devrimci askeri güçlerimizin gücünü ve bağımsızlığını güvence altına alacaktır.

Devrimci bir programın kurulması için askeri güç şarttır. O olmadan, kölelik karşıtı siyasi güçlerin devletçi saldırıya karşı misilleme yapacak ya da devletçi olmayan haydutlara ve anlaşmayı ihlal ederek davamıza ihanet edenlere karşı disiplin cezası uygulayacak hiçbir aracı olmayacaktır. Örneğin, ana kaynaklarından biri yasadışı ticari operasyonlar olacak olan büyük ve sürekli kapitalizasyon kaynaklarına ihtiyacımız olacak. Kendimizi sadece Devlete karşı değil, devletçi zorlamanın bir kolu olarak sızan yerleşik suç örgütlerinin yırtıcılarına karşı da savunabilmemiz gerekecek. "Organize Suç" gelirlerinin bugünkü büyüklüğünün yıllık 100 milyar dolar olduğu tahmin edilmektedir. Radikal Anarko-kapitalist hareketin nihayetinde bu ekonomik tabanı çökertmemesi için hiçbir neden yoktur.

Bu nedenle, devrimci bir program en başından itibaren üç ayrı ama birbiriyle ilişkili düzey ve faaliyet alanını göz önünde bulundurmalıdır. En temel olanı devrimci askeri yeraltıdır, çünkü onsuz somut siyasi anlamda hiçbir şey yapılamaz. Hiç kimse hareketimize saygı duymayacak ve çıkarlarımızı savunmak ve saldırganlara karşı misilleme yapmak için gösterilmiş kasımız olmadıkça çok az kişi bize katılacak. Politik olarak "yer üstü" bir temelde çalışma kabiliyetimiz bile doğrudan yer altı gücümüzle ilişkili olacaktır. Seçimleri kazanmak, mahalleleri kontrol etmek ve işçi

kitlelerine sokak düzeyinde güç göstermek demektir. Devletin tekellerine doğrudan meydan okuyarak adaletsizliği kişisel düzeyde giderebilmeliyiz. Halk, yaşamlarındaki nihai güç olarak Devlete olan saygısını yitirene kadar sandıkta hiçbir şekilde kazanamayız. Sadece açık bir program ve etik kurallar tarafından sıkı bir şekilde yönlendirilen ve motive edilen iyi organize edilmiş silahlı kuvvetlerle, yer üstü politikalarımız destek ve kabul görebilir. Devletin kaldırılması, silahlı güç tarafından desteklenmediği sürece güvenilirliğe sahip olamaz. Mevcut ılımlı Anarko-kapitalist liderliğindeki Özgürlükçü Partinin etkisizliği tam olarak aşağıdakilerden kaynaklanmaktadır: (1) tanımlanmış geçiş planlarının eksikliği ve (2) güvenilir, fiziksel araçların eksikliği. İnsanlar hiç de aptal değil. Liberteryenizm Devleti ortadan kaldırmak ve bunu biliyorlar, kuvvet kullanma yeteneği ve isteği olmalı.

Karaborsa ticari operasyonlarımız, yer üstü siyasi aygıtlarımız ve yer altı devrimci güçlerimiz arasındaki doğal ittifak, özel firmalar arasında olduğu gibi resmi bir uyum içinde yürütülmelidir. Siyasi aygıtımız elbette tek bir partiyle sınırlı kalmayacak, Demokratik, Cumhuriyetçi, Özgürlükçü, Sosyalist vb. Tüm pratik alanlarda faaliyet gösterecektir. Pozisyonumuzu gizli bir şekilde destekleyen (ya da en azından ideolojik olmayan amaçlar için işbirliği yapmaya istekli) siyasi adaylar, anlaşmaya göre, görevdeki yardımcıları karşılığında desteğimizi alacaklar. Bütün bunlar, yüksek yatırım getirisi oranları üretebilecek güçlü bir ekonomik temel gerektirecektir. yeraltındaki karaborsa sadece politikacıları "satın almak" için fon sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda siyasi aygıt için gerekli tüm istihbarat toplama biçimlerini ve yasadışı becerileri sağlayacaktır.

Askeri gücümüz elbette gönüllü olmalıdır, ancak gönüllüler hizmet etmek için sözleşmeden doğan yükümlülükleri kabul ettikten sonra, anlaşmalarında öngörüldüğü gibi, verilen görevleri yerine getiremedikleri veya ortaklarına ihanet ettikleri için hayatlarını kaybedebilirler. Devrimci aygıt içinde ortaya çıkan bu ve diğer sorunların, kendi hukuk sistemimizin uygulanması yoluyla yeraltı mahkemeleri tarafından karara bağlanması gerekecektir.

- Parsons Lingg

not:bu yazı VERSUS STATE dergisinin beşinci sayısındaki "RADICAL anarcho-capitalism" makalesinin çevirisidir

VERSUS STATE beşinci sayı:<https://archive.org/details/VERSUSSTATENo5/>